

CIMERA DEL CLIMA DE MADRID - COP25

«L'escalfament global no l'aturarà cap cimera, ho hem de fer nosaltres»

Christer Söderberg, explica com veu els acords de Madrid i el repte més gran de la humanitat

Lluc Garcia

Entre els passats dies 2 i 13 de desembre s'ha celebrat a Madrid la Conferència de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic COP25. Aquesta trobada d'alt nivell internacional tenia com a principal objectiu aconseguir donar les passes necessàries per posar en funcionament els acords assolits fa uns anys a París i resoldre les qüestions pendents de la COP24 celebrada a Polònia l'any passat pel que fa a les mesures urgents a adoptar per combatre el canvi climàtic. Christer Söderberg (Suècia, 1958) és un mallorquí, i solleric, d'adopció, compromès amb la lluita contra el canvi climàtic, un tema al que ara dedica plenament la seva vida. Christer ha assistit al COP25 -una trobada que molts han qualificat de 'fracàs'- i ens dona la seva opinió experta sobre aquesta qüestió que ell i molta gent consideren tan important per al futur de la humanitat.

- S'ha dit que la famosa cimera del clima de Madrid ha estat un fracàs en molts aspectes.

Quina és la seva percepció?

El que puc dir és que el COP es celebra des de fa 25 anys i després de tot aquest temps jo crec que ja ningú s'esperava que es produís cap miracle o uns resultats gaire diferents als d'edicions anteriors. Però la veritat és que jo no crec que aquest 'fracàs' sigui negatiu, ben al contrari. Jo ho veig com una oportunitat perquè la gent no esperi que tot ho facin els polítics i els Estats i ja està. Som cada un de nosaltres els que ens hem de posar al front de la lluita contra el canvi climàtic. Si hagués estat un 'èxit' tal vegada ens haguéssim relaxat altra cop. Per altra banda jo veig ja un 'èxit' la celebració en si mateixa. Que més de 25.000 persones es reuneixin per parlar del repte es una gran oportunitat de diàleg i sols per això ja val la pena.

- Quina és la situació actual, segons vostè?

No ho dic jo. Les dades són aquí. El 2015 a París es va assolir un acord molt important que era que els 197 Estats participants assumissin una responsabilitat legal sobre les emissions de CO2 a l'atmosfera. Allà es va de-

Christer, mallorquí d'adopció, lluita contra els efectes del canvi global des de l'acció local i ha creat una empresa de segrest de carboni. ■

● **No dur diners a bancs 'no ètics' és més efectiu que canviar bombetes»**

finir que s'havia d'evitar que el planeta arribés a un augment de 2° de les temperatures, però sols 4 anys després estam ja

entre +1,1° i +1,2°, segons els càlculs més conservadors ja que altres asseguren que hem arribat a +1'5°. Es va establir posar en marxa accions concretes però el fet és que d'ençà de París les emissions no han fet més que augmentar, tot i que es veritat que el 2019 el ritme ha estat més baix però seguint a l'alça. El que tenim en aquests moments, de seguir així, ens

duria a +5° a finals de segle. Per altra banda s'ha de tenir en compte que estan defora de l'acord els majors emissors i que els 84 països més compromesos tant sols generen entre un 10 i un 15% de les emissions, la qual cosa és evident que no ens du enlloc.

- Els ciutadans esperaven un resultat més contundent, com va re-

conèixer la presidenta del COP25, Carolina Schmidt...

És així. Però jo crec que no és realista esperar que les solucions surtin del que puguin dir els representants dels estats a la COP. Son negociadors, que es deuen als Govers i aquests als partits i aquests als seus afiliats i finançadors... Al final el que importa és que cada un de nosaltres desperti a

CIMERA DEL CLIMA DE MADRID - COP25

la seva manera. Al final les accions que realment importaran no les faran les COPS. Ho hem de fer nosaltres, cada un de nosaltres. Així i tot necessitam que hi hagi COPS, que hi hagi política i que hi hagi diners.

- Hi ha compromisos en aquest sentit?

Per suposat. La UE s'ha compromès amb 100.000 milions d'euros anuals per a aquesta transició. Però hem d'anar més enllà. No té cap lògica que el món es gastí cada any 4,7 bilions de dolars (segons dades del Fons Monetari Internacional del darrer any) en subvencionar els combustibles fòssils. Si sols una petita part es destinava a energies renovables seria una gran passa.

- I que hi ha de la legislació?

La nova legislació europea serà dura en aquest sentit. Hi ha compromís. La UE no importarà productes de països que no han firmat els acords de Paris...

- Que pensa de Greta

L'activista no creu que la COP25 hagi estat un fracàs, i en tot cas ho veu 'un fracàs positiu'. ■

Thunberg i del fenomen que ha fet esclatar?

Greta és un fenomen que hem creat nosaltres mateixos, no la podem emprar d'excusa per no actuar personalment. Quant a ella sols puc dir

que el seu conjunt de característiques peculiars li donen la lucidesa de dir les coses tal com són, una cosa que poca gent es pot permetre. D'ella dic el mateix que he dit de la COP, no podem pensar

que ella és la solució.

- Parlant ja a nivell local, com es poden traduir i aplicar (de manera factible) les accions pel clima a un lloc com Mallorca (o per exemple

● Els indígenes ens diran com connectar-nos de nou amb la Terra»

a la Vall de Sóller). Per on cal començar?

Jo sempre dic que canviar les bombetes de casa i estalviant aigua, tot i estar molt bé, no deixa de ser més que un acte simbòlic. Estar clar que s'ha de fer, però no basta. Per a mi hi ha tres coses que es poden fer i que són claus. La primera és pensar molt bé a quin banc confiam els nostres diners. Ens hem de demanar si el nostre banc és un banc ètic i això vol dir que no faci negoci amb combustibles fòssils, ni amb armes ni amb pornografia, per posar alguns exemples. N'hi ha pocs però n'hi han. En segon lloc, comprar i consumir producte local i a ser possible ecològic i orgànic. Pot ser més car -fins el doble- però el menjar orgànic és el doble de nutritiu i ret el doble. I finalment, canviar el nostre subministrador d'energia i apostar per les renovables. Hi ha subministradors que sols distribueixen energia neta i cal anar a aquests. Amb aquestes tres iniciatives canviarien molt les coses si molta gent ho feia.

- Quin temps ens queda de poder circular per l'Illa amb cotxes de gasolina o diesel?

Balears ja ha donat passes en aquest sentit aprovant una Llei que tot i no

estar vigent ha estat pionera a Europa. Evidentment això arribarà i s'hi hem de fer res en aquesta direcció ha de ser ja. El dilema és que pocs polítics estan disposats a suïcidar-se prohibint els motors que funcionen amb combustibles fòssils quan, al mateix temps, Xina obri una fàbrica cada setmana que crema carbó i això després de baixar el ritme.

- Com a bon coneixedor de l'Illa, com creu que es notará aquí el canvi climàtic?

Les dades apunten que els efectes seran aquí perceptibles en doble de ràpid que a la península. Els sòls de Mallorca son molt pobres en carbó, un 1% aproximadament quan a un sòl teòrica-ment bo és d'un 6%. La situació és de pre-desertificació. La pujada del nivell de la mar es notará també aquí molt degut a la gran ocupació del litoral...

- No hi algun missatge d'esperança?

- El missatge és que hem de canviar. Si fa 50 anys que parlem de canvi climàtic i encara seguim fent el mateix ens suïcidam un poc cada dia. La natura ens diu que hem de canviar i a més que ho hem de fer aviat. Jo voldria retre un homenatge als pobles indígenes del món ja que ells tenen el coneixement necessari. Hem de cercar amb ells els camins de comunicació i diàleg i que ens orientin sobre com ens podem connectar altre cop amb la terra.

A l'esquerra Söderberg durant la cimera de Madrid, amb altres representants de Balears. A la dreta explicant la fabricació de biochar. ■